

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1CoE/1/2023
Identifikačné číslo spisu:	3807217038
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:3807217038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Lawyers, s.r.o., Bratislava, Mickiewiczova 10, IČO: 36 864 421, proti povinnému X. Š., narodenému XX. W. XXXX, V., Q.. Y. XXX/XX, o vymoženie 256,92 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9Er/2916/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. januára 2014 sp. zn. 16CoE/19/2013, takto

rozhodol:

- Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- Dovolanie o d m i e t a.
- Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho ani dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 7.740 Sk (256,92 eura) s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. z 6. septembra 2007 sp. zn. SR 6011/07 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením z 17. októbra 2012 č. k. 9Er/2916/2007-20 konanie zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej

zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

3. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 29. januára 2014 č. k. 16CoE/19/2013-40, zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a uznesenie exekučného súdu potvrdil. V súvislosti s odvolacími námietkami oprávnenej uviedol, že súd je oprávnený v každom štádiu exekučného konania skúmať z úradnej povinnosti, či tu nie je daný niektorý z dôvodov, pre ktorý by musel exekúciu zastaviť a samotné udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preto nie je prekážkou pre rozhodnutie o zastavení exekúcie, keď sú preto splnené podmienky. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ nedojednal individuálne a pri jej akceptácii nemal na výber. Celú zmluvu mohol len prijať ako celok a podrobiť sa týmto podmienkam, alebo celú zmluvu odmietnuť. Odvolací súd bol toho názoru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného, a preto je absolútne neplatná.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a) OSP konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a), d), e) a f) OSP (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 CSP).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 OSP, § 35 CSP i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

7. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6ECdo/256/2013, 6CoE/109/2013, 6ECdo/268/2013, 6CoE/116/2013, 6ECdo/269/2013, 6CoE/117/2013, 6ECdo/278/2013, 6CoE/133/2013, 6ECdo/283/2013, 6CoE/19/2013, 6ECdo/292/2013, 6CoE/134/2013. Dovolací súd sa s

odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza. Vo vzťahu k zastaveniu konania o odvolaní pre nedostatok funkčnej príslušnosti súd len dodáva, že funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní nie je ani podľa úpravy obsiahnutej v § 34 CSP, podľa ktorej o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak a v § 35 CSP, podľa ktorej najvyšší súd rozhoduje o dovolaní.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol a konanie o odvolaní zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť (funkčná príslušnosť súdu).

9. Najvyšší súd záverom konštatuje, že nezistil splnenie zákonných predpokladov pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu podľa § 444 ods. 1 CSP (predtým § 243 OSP) a v súlade s jeho ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

10. O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že povinnému náhradu trov nepriznáva, pretože povinnému žiadne trovy týchto konaní preukázateľne nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.